

Čeká nás
Dovolená
Volby do Evropského parlamentu

Starosta občanům

V poslední době se na území obce rozmohly negativní jevy - venčení psů na veřejném prostranství a volné pobíhání psů. Když roztál sníh, prošel jsem vesnicí a nestačil jsem se divit co chodník a ulice obnášely psích exkrementů. Upozorňuji majitele psů, kteří nedbají dobrých mravů, že stále platí Obecně závazná vyhláška obce č.2/2005 čl.4, kde se jasně popisuje, kdo za chování zvířete zodpovídá. Každý na svém soukromém pozemku si po svém psu uklidí, aby v tom nemusel šlapat, tak by to mohl dodržovat i na veřejném prostranství. Obec má možnost regulovat poplatky za psa (horní hranice 1500,-Kč) a za vybrané peníze nechat obec uklízet, ale toto řešení by postihlo i slušné majitele psů, kterých je většina a dodržují to, co jim zákon ukládá. Osobně si myslím, že pes k chalupě na vesnici patřil, patří a vždy patřit bude, a proto je jen na naší vůli, jak se budeme chovat, k obci, k sobě navzájem a k zákonům ČR, abychom jeden druhému neztrpčovali život. Žádali jsme o finanční prostředky na opravu místních komunikací z prostředků EU přes SZIF České Budějovice. Projekt byl zpracován na částku 2 220 000,-Kč dotace by činila 90% z této částky. Bylo nám oznámeno, že naše žádost nebyla schválena z důvodů nedostatku finančních prostředků ke spolufinancování z Programu rozvoje venkova pro záměr, na něj jsme žádost podali. Zastupitelstvo se usneslo zrealizovat část záměru z vlastních prostředků. Jednalo by se o komunikaci od p. Nového k p. Kantovi. Cena zrealizovaného díla by se pohybovala kolem 1 400 000,-Kč. Z cenových nabídek které nám došly, byla vybrána firma Silnice Klatovy a.s., následně jsme s touto firmou uzavřeli smlouvu na zrealizování díla. Práce by byly provedeny v termínu červenec až září podle vytížení firmy. Na opravu komunikací č.p.p.323 a 325 jsme zpracovali projekt a zažádali o dotaci přes MAS Aktivios. Nechali jsme zpracovat cenovou nabídku na celkovou rekonstrukci veřejného osvětlení v obci Dolce a osadě Štíhlov, předpokládaná částka na realizaci akce činí 300 000,-Kč. Na základě této nabídky jsme požádali o dotaci z PROGRAMU STABILIZACE A OBNOVY VENKOVA, kterou vyhlásil Plzeňský kraj a kde byla možnost získat finanční podporu až 60% z celkové částky. V tomto případě jsme byli úspěšní a Plzeňským krajem nám byla přidělena finanční částka 150 000,-Kč, což představuje 50% nákladů z celkové částky. Zastupitelstvem bylo rozhodnuto, že se rekonstrukce VO v obci Dolce a osadě Štíhlov nechá zrealizovat. Přeji Vám krásné počasí a pevné zdraví.
starosta obce, St.Ziegler

Oznámení OÚ:

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU se uskuteční ve dnech 05. – 06.06.2009 (pátek od 14.00 – 22.00 hod., sobota 8.00 – 14.00 hod.), okrsek č. 1 = zasedací místnost OÚ v 1. patře.

A co takhle zacvičit si?

Již řadu let se v naší obci scházejí ženy a dívky na společné cvičení při hudbě. V některých letech byl i takový zájem, že cvičení probíhalo dva večery (pondělí a úterý). Tyto časy jsou již dávno minulostí. V loňském září jsme opět nastoupily v cvičebních úborech, ale naše řady

velice prořídly. Pár nadšenců to vydrželo do listopadu, ale pro velice malou účast se úterní cvičební večery zrušily. Nevím, jestli je příčinou velká pracovní vytíženost, nechut', nebo lenost! Myslím si, že kdo chce, si jednu hodinu týdně může vyšetřit a protáhnout tělo. Vždyť v naší obci kromě hasičů žádné jiné aktivní vyžití není. I to, že jsme se sešly, zacvičily si a podebatovaly, mělo své kladné stránky. V dnešní uspěchané době, kdy každý jezdí autem, se pomalu nepotkají lidé, kteří bydlí ve stejné vesnici jen o pár čísel vedle. Závěrem bych chtěla poděkovat naší bývalé cvičitelce D. Hanušové a i současné P. Jeslínkové za jejich obětavost a nadšení při předcvičování. Mrzí mě, že o tuto pohybovou aktivitu není zájem a doufám, že se jí ještě podaří obnovit.

Jitka Vašáková

Vážení občané,

žádám Vás, máte-li doma někde na půdě nebo jinde staré fotografie, plakáty, pozvánky a jiné písemnosti týkající se naší obce a občanů, prosím, věnujte nám je. Založíme je a uschováme pro příští generace naší obce. Najdete-li něco, předejte to do kanceláře OÚ nebo můžete i mně osobně. Děkuji předem.

Ma

Bylo to třeba !

Již delší čas představitelé naší obce na svých pravidelných zasedáních rokovali o starých stromech na veřejných prostranstvích obce, jak „Za Párníkem“, tak i při frekventované cestě na Agnese. Zásah do takovéto „pozůstalosti“ po našich předcích bývá vždy občanskou veřejností přijímán s velkými rozpaky a neobejde se i bez slovní laické kritiky. Toho všeho si zastupitelé byli vědomi, proto posouzení, zda porazit nebo ne, postoupili akreditované odborné firmě a čekali na její posouzení. Na Agnese poražené kaštany jsou toho důkazem. O těchto kaštanech, kdo je sázel a jak jsou staré nevíme nic. Ať byly sázeny kdykoliv, ukázalo se, že to bylo více než nutné. Nechci se opírat o nedávné neštěstí na Moravě, které právě z těchto důvodů zničilo mladé životy dvou školáků. Co se týče „Párníku“ i tam se o hrozícím roztržení lípy mluvilo již delší čas. I tady se ukázalo po poražení líp správnost rozhodnutí. My všichni, kteří jsme často „Za Párníkem“ přítomni na různých hasičských akcích víme dobře, jak nám „Párník“ přesporní hasiči závidí. Proto věřím, aby tomu bylo tak i v budoucnu, že naši zastupitelé se budou snažit poražené lípy nahradit novými. Tyto lípy dle starých zápisů byly zasazeny v roce 1933, kdy se hřiště rozšiřovalo. Zda-li k té obnově dojde, bude nutno, aby naše školní, ale i starší omladina byla svými rodiči řádně poučena, jak se k vysázeným stromkům chovat.

Ma

Pranostiky

„Jestliže březem kožich stáhl, duben by po něm rád sáhl.“

„Suchý duben sedlák nerad mívá, o dubnovém dešti často snívá.“

„I když kluci v dubnu bez kabátu běží, často hospodáři na úrodu sněží.“

„O déšť, který v dubnu rosí, necht' každý hospodář prosí.“

„Chladný květen bude-li rositi, mnoho sena budeš kositi.“

Důvěra - "Kdo ztratil důvěru, víc ztratit nemůže." Publilius Syrus

V květnu oslavili svá životní jubilea:

Karel Fořt, čp. 58, 80 let, Marie Rodinová, čp. 80, 75 let.

V červnu oslaví: Zdeňka Stieberová, čp.89, 80 let, Helena Duchková, čp. 2, 75 let.

V červenci oslaví: Duchek Václav, čp. 2, 80 let, Stuchlová Marie, čp. 53, 75 let, Musilová

Věra, čp. 93, 70 let.

Něco z historie v datech

14. května 1316 se narodil Karel IV., původním jménem Václav, syn Jana Lucemburského a Elišky (Alžběty), dcery českého krále Václava II.

·16. května 1868 byl položen základní kámen ke stavbě Národního divadla. Jako první poklepal na kámen František Palacký.

·9. května 1973 Čs. televize zahájila pravidelné barevné vysílání.

·30. května 1866 byla poprvé provedena Smetanova opera Prodaná nevěsta, jejíž úspěch byl největším triumfem Smetanova života.

·13. května 1717 se narodila ve Vídni Marie Terezie, císařovna římskoněmecká, královna česká a uherská, nejstarší dcera Karla IV. S manželem Františkem Lotrinským měla 16 dětí. Nejstarší byl Josef II., její spoluvládce a později nástupce.

21. května 1918 se v Rumburku vzbouřila část vojáků 7. rakouského střeleckého pluku. Vzpouza byla potlačena, 10 vůdců popraveno a na 500 vojáků uvězněno. Této vzpouze se zúčastnil i náš bývalý občan Josef Hraběta, čp. 23 (nar. 1898), jehož osvobození od potrestání si vyprosila na kolenou jeho matka. Rumburská vzpouza byla jedním z největších protiválečných vystoupení u nás v období 1. světové války.

Ma

Co je moc, to je příliš

V roce 2005 se prováděla generální oprava naší kaple. Aby některé historicky vzácné součásti (vchodové dveře, okna a rám kolem sošky sv. Antonína ve štítě) byly odborně ošetřeny a zrestaurovány, byly tyto práce zadány uměleckému truhláři panu Lamačovi z Dobřan. Dveře včetně klik a kování i rámu ve štítě byly zrestaurovány po dlouhých urgencích až v roce 2006. Poškozené okno na západní straně kaple si pan Lamač odvezl do své dílny v Dobřanech s tím, že ho opraví nebo udělá nové. Otvor okna zabil překližkou a to je vše, co v této věci udělal. Do konce svého starostování (v říjnu 2006) jsem pana Lamače uháněl, ale bezvýsledně. Jsem přesvědčen, že i nový pan starosta pana Lamače „bombarduje“, jak bylo zmíněno na posledním veřejném zasedání, ale do dnešních dnů se nic neděje. Pan Lamač stále skuhrá, vymlouvá se, jednou na nemoc, pak zase na moc práce. Jenže 3,5 roku opravovat nebo udělat nové okno je trochu „silná káva“. Hrozí tu nebezpečí, kdyby se náhodou panu Lamačovi něco stalo, nebudeme mít staré ani nové okno. Jak dál? Zbývá jen daleko razantněji než dosud s panem Lamačem jednat, dát mu ostrý termín na dohotovení. Když ho nesplní, přiveze okno zpět a dá vše do původního stavu a z Dolců zmizí. Domnívám se, že dnes je dost jiných, šikovných truhlářů (bez přídomku „umělecký“), kteří by okno zhotovili v patřičné kvalitě.

Ma

Je to v lidech

Již mnoho chvály bylo vyřčeno a napsáno o naší obci, ale také se říká: „Že není všecko zlato, co se třpytí“. Chválit lze po ukončení zimního období pouze při pohledu z jedoucího auta. Půjdete-li na výšlap a použijete-li chodník v hořejší části obce v jarních měsících těsně po roztátí sněhu, musíte jít opatrně, aby jste do něčeho nešlápli a neodnesli si to domů. Nemusím toto nebezpečí upřesňovat, všichni víme, co mám na mysli. Nemohu si pomoci, ale zase jsem u problému volně pobíhajících psů, zvláště těch nočních záletníků, kterým je chovateli schválně umožněno, aby se v noci toulali po obci. Jsou i tací chovatelé, kteří si dají předpisově psa na vodítko a jdou se jako projít, ale hlavním důvodem je to, aby si pes „ulehčil“ na veřejném prostranství obce. O nějakém igelitovém sáčku, jak je zvykem ve městech, není u nás ani potuchy. Většina občanů volala po novém chodníku, když se chodník udělal, necháme ho psy zaneřádit, že za tmy a šera je chodník skoro nepoužitelný. Tady bych

apeloval na zastupitele, aby si také občas prošli obec a začli viníky postihovat v rozsahu svých pravomocí, neboť necháme-li tento nešvar bez povšimnutí, vrátíme se pořádkem do úrovně 19. století.

Ma

Zpověď pamětníka

V dřívějších letech nebylo neděle, abych se svou rodinou nevykonal návštěvu u svých příbuzných v nedalekých Radkovicích. Při těchto návštěvách se řeč mnohokrát stočila na dřívější život na Dolcích. To bylo téma, které mne vždy velice uspokojovalo, neboť povídal můj letitý přítel a zároveň příbuzný pan Karel Brada st. Pan Brada byl rodák z naší obce, tedy pamětník a velký patriot Dolců. Byl synem našeho prvního kronikáře Václava Brady, čp. 25 a jediný z mnoha dětí se „potatil“. Vždy ho zajímalo veškeré dění v obci, ale i v okolí. Na moji otázku, zda ví a pamatuje si něco o činnosti Dělnické tělovýchovné jednoty (D.T.J.) na Dolcích bez velkých okolků začal povídat, neboť to byly vzpomínky na své mládí. Činnost D.T.J. byla obnovena ihned po skončení 1. světové války a u jejího zrodu stáli: Karel Vladař – starosta, Václav Rout – místostarosta, Hodan Josef – jednatel. Cvičiteli se stali: Bultas Karel, Václav Hodan, Rádl Karel. Od samého počátku své činnosti tvořila D.T.J. silnou a vlivnou složku, neboť to byla v té době jediná organizace, která soustřeďovala veškerou omladinu obojího pohlaví v obci. V zimních měsících se chodilo cvičit do sálu „Valde-kova“ hostince a v létě na louku „Za Párník“. Cvičili žáci, žákyně, dorostenci, dorostenky, muži a ženy. Nacvičovaly se sestavy na veřejná vystoupení, která se konala každým rokem vždy v jiné vesnici, kde tato organizace prosperovala a naši cvičenci se pravidelně zúčastňovali. Byla to úmorná práce, která vyžadoval spoustu volného času, když si pomyslím, kolik různých kategorií v obci nacvičovalo. Mimo tohoto cvičení se ještě každým rokem hrávalo divadlo, buď v sále nebo v přírodě. V roce 1932 se hrálo „Za Párníkem“ divadlo „Jan Výrava“ a druhý kus se hrál v Jindříně „Jan Kudrna“, s velikou účastí lidí z blízkého okolí. Bylo připraveno další představení v Jindříně „Čtyři Mušketýři“, ale pro nepřízeň počasí bylo hráno v sále „U Valdeka“. Tato hra pro nedostatek prostoru v sále tak nevyzněla, jako by to bývalo dopadlo v prostředí Jindřína. V té době se dá říci, že byla zapojena omladina celé obce, mnohde celé rodiny. I rodina místního nájemce panského dvora Alfreda Tiebena nestála stranou, zúčastňovala se všech těchto aktivit. Nejstarší Tiebenův syn Josef byl v té době doktorem veteriny a některá divadla režíroval. I dcery Marie, Hana a Líza hrávaly a podle vyprávění byly dobré herečky, ale i vynikající kuchařky.

Ma

... Pokračování v příštím čísle občasníku ...

OÚ DOLCE A SDH DOLCE POŘÁDAJÍ V SOBOTU DNE 30. 05. 2009 OD 14:00 HODIN NA HŘIŠTI „ZA PÁRNÍKEM“ Dětský den

Program: soutěžní disciplíny pro děti, skákání v nafukovacím hradu, táborák - opékání vuřtů.

Něco ze starých pamětí (pokračování z minulého čísla)

Na západní straně naší obce při cestě k Radkovicům byl v roce 1909 za starostování Josefa Hodana čp. 9 postaven dům čp. 61. V té době, ale až do konce minulého století se tomuto domu říkalo „Chudobinec“, který sloužil jako útočiště těm občanům s trvalým pobytem, kteří neměli kde bydlet. Za tu dobu se v něm vystřídal mnoho sociálně slabých občanů. Poslední bydlící v tomto domě byla Kateřina Routová a její dcera provdaná Nováková se svou rodinou. Jelikož se sociální poměry našich obyvatel změnily natolik, že již nebylo potřeba obecní domek držet ve vlastnictví obce, byl dům v září 1995 prodán. Majiteli se stali manželé Musilovi, kteří v krátké době dům zcela zbourali a vystavěli na této parcele nový moderní

dům. Dům čp. 62 přezdívaný hostinec „U Valdeků“, jehož majitelem byl František Klasna ml. Tento dům začal František Klasna stavět těsně před 1. světovou válkou, ale jelikož musel narukovat, dostavěl dům až po válce. Mimo hostince byl v tomto domě provozován i obchod se smíšeným zbožím. Za života majitele vše prosperovalo a hostinec „U Valdeka“ na Dolcích byl široko daleko znám a vyhlášen s „visačkou“ výborné kvalitní obsluhy. Po roce 1989 se stala majitelkou tohoto domu mladší dcera Blanka, provdaná Jůdlová. Po neúspěšných pronájmech různým dobrodruhům a provozování hostince, dům prodala dnešnímu majiteli Zdeňku Bultasovi. Přezdívkou po chalupě přetrvává „U Valdeků“, ale i novodobá „V Nábytku“. Dům čp. 63 byl prvním novým domem postaveným po 1. světové válce na parcele č. 112 při silnici směrem k Újezdu. Stavebníkem byl Ziegler Václav v roce 1921. Je známo, že do tohoto roku byla lesovna posledním stavením směrem na Újezd. Tento dům zdědil jediný syn Václav, který v 70. letech minulého století tento dům stojící při silnici zboural a postavil dům nový dvougenerační v dnešní podobě. Dnešními majiteli jsou nejmladší dcera Zdena provdaná Staňková a její syn Josef. Dům čp. 64 postavil v roce 1922 Bultas František. Později jej zdědila dcera Vlasta, provdaná Blacká, která tento dům převedla na dnešního majitele syna Jiřího Blackého. Dům čp. 65 postavil na spodní části obce při silnici v roce 1922 Vladimír Paluch. Dům byl postaven na převedené parcele od Václava Veselého, z jehož dcerou Barborou se Vladimír Paluch oženil. Paluch byl původem Rus, který do naší obce přišel počátkem 1. světové války pod jménem Jan Stempien. Údajně přeběhl od ruského vojska na stranu rakouskou. Povoláním byl drátotažec a nastoupil do služeb místního velkostatku jako dělník, později hlídač. Pohyboval se zcela svobodně oproti druhým ruským zrádcům. Jmenovaný nosil černou pásku přes jedno oko, kde došlo k úrazu mi není známo. V této rodině se z prvního manželství narodilo 5 dětí, 2 chlapci a 3 děvčata, které se všechny tři v padesátých letech s manželi odstěhovali do ciziny (Francie, Kalifornie, Kanady). Dnešním majitelem je vnuk Miroslav. Dům čp. 66 postavil v samém sousedství domu čp. 64. Klasna Jan v roce 1922. Dům zdědila dcera jeho druhé ženy Hermíny Božena provdaná za Josefa Duchka čp. 55. Nynějšími majiteli jsou manželé Beníškovi z Prahy. Dům je používán jako rekreační. V dřívější době zde byla přezdívkou „U Šuprlinů“. Dům čp. 67 postavil v roce 1922 v těsném sousedství s domem čp. 63 Jakub Stuchl. Dům zdědila dcera Růžena provdaná Krausová. Dům zdědily její tři děti, které se nemohou domluvit mezi sebou na prodej domu, který je již řadu let prázdný a chátrá. V tomto domě se v dřívější době říkalo „U Kuby Kvasničkojc“, později „U Matěje Kamnáře“. Dům čp. 68 je postaven na Štíhlově a jeho majitelkou je vnučka původního majitele Karla Albla Renáta, provdaná Krejčíková. Po chalupě se dříve říkalo „U Vávrů“ a bývala tam pohodnice. Dům čp. 69 byl dlouho posledním domem v obci při cestě k Újezdu. Jeho původním majitelem byl Bultas Josef, pocházející ze zaniklé Kotkojc chalupy na nynější zahradě čp. 5. Po chalupě se v čp. 69 říkalo „U Matasů“. Chalupu zdědila dcera Anna, která se provdala za Jana Routa pocházejícího z čp. 39, po chalupě „U Stesků“. Dům zdědila mladší dcera Hana, která prodala dům nynějším majitelům manželům Hanzlovým bydlícím v Plzni. Dům trvale obývá matka majitelky paní Kašparová, ale bez trvalého přihlášení k pobytu v naší obci. Dům čp. 70 vlastnil Jaroslav Vaverka, který se přistěhoval do naší obce v roce 1922. Jelikož byl vyučen strojím zámečnickem, v roce 1925 přistavěl dílnu a začal pracovat v tomto oboru jako soukromník. V té době vyučil tomuto řemeslu řadě chlapců z celého okolí. Byl podnikavý, pořídil si mlátičku na obilí a v celém okolí pomáhal všem, kteří potřebovali vymlátit úrodu. Dům zdědila nejmladší z dcer Miloslava provdaná Kantová. Dnes je majitelkou mladší dcera Marcela, provdaná Lorencová. Ma

Následky povodně v roce 1889

V letošním květnu vzpomeneme 120. výročí největší povodně v našem regionu, která si vyžádala mnoho lidských životů. K připomenutí této události použiji článek z roku 1935 ve

Farním věstníku Nepomuckého vikariátu. „ Byl tehdy krásný máj, všude rozkoš – všude ráj! Zahrady hýřily květem, úroda naplňovala nejlepšími nadějemi a nikdo netušil, že 16.května se přizpůsobí bouře, jejíž následky budou tak žalostné. Od Luhu k Radkovicům valil se dravý proud kalné vody, rybník v Horšicích byl přeplněn naplaveným dřívím, na hrázi se kupila barikáda prken a zachránila dům Jana Rádla, že nebyl odnesen. Stavení Jana Knajzla bylo značně pobořeno a jeho obyvatelé přečkali hrůzu povodně na latích střechy. V největším nebezpečí byl učitel Václav Votava, který bydlel pod splavem v tak zvané „Flusárně“, kde voda prolomila dveře a okna a ubožák plovat s postelí až u stropu a teprve po tříhodinové zažití úzkosti dostal se oknem ven na hromadu nakupeného zdiva a tak byl téměř zázrakem zachráněn. Daleko smutnější byl obraz zkázy na pile v Luhu, kde padlo za oběť pět lidských životů. Domek pilaře měl dvě světnice. Zeď světnice, v níž spali staří manželé, se sesula a oba v proudu zmizeli. Pilař František Ziegler byl nalezen na farné louce pod hřbitovem, jeho manželka v rybníku. V druhé světnici spal vnuk pilaře František Ziegler, 14-ti letý žák III. třídy měšťanské školy v Přešticích, 22-letý dělník Jan Kibic ze Skašova a čeledín Martin Macháček, 15-ti letý syn kostelníka z Horšic. Všichni tři se stlačili do jednoho rohu světnice, kam voda nedostoupila a mohli obstát, jako obstála tam sedící kvočna s kuřaty. Když ale zaslechli na druhé straně volání o pomoc otce a matky, vyskákali oknem, kde rovněž v proudu zahynuli. Hoch František byl nalezen pod troskami kolny, druzí dva v horšickém rybníku. Ve mlýně Vytuňském z rodiny Rozsypalovi zahynuli: 45-letá mlynářka Marie, ženatý syn Josef s manželkou svou Marií a s osmiměsíčním dítětem, 20-ti letá dcera Marie, čeledín Blažek a také Ant. Hejl, hostinský z Plánice s manželkou, kteří se před bouřkou do mlýna uchýlili. Z celé rodiny zbyl jen mlynář výměnkář a 22-letý svobodný jeho syn František. V Radkovicích utonul 20-ti letý Václav Kasl čp. 26, Jan Kydlíček, domkář čp. 19 s manželkou a 12-ti letou dcerou, žákyní III. třídy. V Příchovicích bylo zbořeno 23 domů a utonulo 9 dětí. V čp. 21: Marie Dolanská-7 roků a Johana Dolanská-2,5 roku, Marie Suchá-6 let, Barbora Suchá-9 let, Josef Suchý-10 let. V domě čp. 75: Matěj Votava-6 let a Anna Votavová-8 let. V domě čp. 76: Marie Smolová-1 a čtvrt roku, Anna Smolová-2 roky. Nejvíce obětí měla obec Jíno, kde z několika rodin ani jediný člen se nezachránil. Smutné to byly pohřby! Stovky lidí z celého okolí se sešlo do Horšic, aby ke hrobu doprovodili nešťastné oběti hrozné povodně. Když ze mlýna vynášeli šest rakví za smutečních zpěvů, nezůstalo jediné oko suché. Na hřbitově v Horšicích pochováno 12 osob-ostatním jinde ustláno“.

Ma

Setkání seniorů

Každoroční setkání seniorů v naší obci se stalo již tradicí. A tak 27.března tomu nebylo jinak. V zasedací místnosti obecního úřadu bylo příjemně a útulno. Obsluha netrpělivě očekává v kanceláři starosty pozvané seniory, zda přijdou v hojném počtu. Hosté nás nezklamali. Všichni, kteří chtěli a mohli přišli. Po krátkém přivítání pana starosty, následovalo občerstvení a pak volná zábava, ani tanec nechyběl. K tomu příjemně hrála kapela pana Boříka. Určitě všichni aktéři si přejí, aby se ve zdraví sešli na dalším posezení.

Petra Nová

Významné události v dubnu

- 1.4.1899 - byl v Olomouci zahájen provoz elektrické tramvaje
- 2.4.1950 - vznikl Československý svaz žen
- 2.4.2005 - zemřel papež Jan Pavel II.
- 3.4.1876 - se narodil Tomáš Baťa, český podnikatel
- 3.4.1968 - zemřela Olga Scheinpflugová, česká herečka a manželka Karla Čapka
- 4.4.1949 - bylo založeno NATO
- 5.4.1937 - bylo otevřeno letiště Praha Ruzyně

6.4.1973 - NASA vypustila vesmírnou sondu Pioneer 11
7.4.1896 - si nechal Clarence A.Worrall patentovat hlavolam ježek v kleci
9.4.1891 - se narodil Vlasta Burian, český herec
10.4.1912 - vyplul Titanic ze Southamptonu v Anglii
14.4.1865 - byl zastřelen Abraham Lincoln
14.4.1916 - Švédsko jako první zavedlo letní čas
15.4.1912 - se ve 220 hod. potopil Titanic
21.4.1990 - Papež Jan Pavel II. navštívil tehdejší Československo, byla to vůbec historicky první návštěva papeže u nás
25.4.1996 - dosáhla první česká expedice severního pólu
25.4.1990 - byl na oběžnou dráhu Země umístěn Hubblův teleskop

Svátky jara

Letošní velikonoční oslavy proběhly v úplně letním počasí. Po dlouhé době řehtáči nebyli oděni do teplého oblečení, ale pouze letně. Jen malá hrstka kluků ve smluvený čas procházela vesnicí a dávala najevo svým řehtáním, že svátky jara jsou tu. Na mysl nám přichází otázka, zda v naší obci tato tradice vlastně nezanikne, když potencionálních koledníků je žalostně málo.

Petra Nová

Zápis do 1.ročníku ZŠ v Horšicích

Začátkem února se konal v naší škole zápis do 1. ročníku. Již několik let si jak v MŠ, tak v ZŠ klademe otázku: Kam se poděli žáci a děti z Dolců? Vždyť jich ve školce a ve škole bylo vždy více než horšických a právě horšická MŠ a ZŠ jsou spádové pro obec Dolce. / i když podle školského zákona si rodič může školu vybrat, ale pokud tam spádově nepatří, nemusí škola jeho dítě přijmout /. Že by rodiče nevěděli o naší školičce, která je rok od roku moderněji vybavena, nabízí rodinné prostředí, množství různých akcí po celý rok? Pravidelně o naší činnosti informujeme i v Dolckých novinách. Provoz mateřské školy i základní školy je od 7,00 do 16,00 hod. školní družiny také do 16,00hod., ale vycházíme vstříc i těm rodičům, kteří potřebují jet do zaměstnání dříve, takže není výjimkou, že ve třídách jsou žáci a děti pod dozorem již před půl sedmou ráno. Proč rodiče raději volí přeštickou mateřskou a základní školu, nám skutečně není jasné. Že by kvůli dopravní obslužnosti? Ale ta je podle mého názoru dostatečná. Kromě toho na naši žádost horšické obecní zastupitelstvo před dvěma lety „vybojovalo“ zavedení spoje ve 14,25 od budovy školy, aby dolčtí žáci měli zajištěnou dopravu domů po odpoledním vyučování či po skončení zájmových kroužků. Samozřejmě, že o dětech z Dolců, které nastoupily, ať už do školek či školy v Přešticích, jsme informováni prostřednictvím ředitelů těchto zařízení. Moc nás mrzí, že např. na Den otevřených dveří, na kterém jsou vždy vítáni všichni, přijdou jen někteří rodiče našich žáků a rodiče předškoláků, a to převážně z Horšic, Příchovic a Újezda, z Dolců pouze naše „patriotky“, paní Nová a paní Paluchová. Příchozí mají možnost zhlédnout výuku ve všech ročnících, nasát atmosféru školy a posoudit, jak s dětmi pracujeme. U zápisu bylo v letošním roce 6 budoucích prvňáčků, z toho pouze jedna předškolačka z Dolců.

Mgr. Pavla Nohavcová, ředitelka školy

Škola Horšice

Za zvířátka do Újezda

Téma „Zvířata a jejich mláďata“ je v mateřské škole neustále aktuální, zvláště v jarním období, kdy se probouzí příroda a rodí se mláďata. Děti poznávají domácí a hospodářská zvířata, přiřazují mláďata, říkají si, čím se živí, kde žijí, jak vypadají, jaký vydávají zvuk a k čemu jsou nám zvířata užitečná. Toto téma nabízí mnoho činností. Děti staví domečky,

vyrábějí a malují své nejoblíbenější zvířátko, vyprávějí pohádky a příběhy ze života zvířat. V pátek 3.4.2009 jsme navštívili pana Sikytu v Újezdě, kde děti mohly nahlédnout do jeho hospodářství. Děti tak mohly vidět kobyliku s hříbátkem, býky, telátko a páva s pávicí. Tímto bychom chtěli panu Sikytovi poděkovat, že nám návštěvu umožnil a těšíme se na slíbenou projížďku na jeho kobyle Nikol.

Dana Řihošková

Valentýnské dopoledne

V pátek 13.2. 2009 jsme opět ve 4. a 5. ročníku oslavili Valentýna. Děti se na tento den opravdu pěkně připravily. Celá třída zářila červenými barvami. Trička, kalhoty, dokonce i sponky do vlasů a různé doplňky byly v barvě lásky. Podlaha, tabule a stěny byly vyzdobeny květinami a srdíčky, i když jen vystřiženými. Nejdříve jsme si povídali o vzniku této tradice a o historii tohoto svátku. Všichni byli překvapeni pověstí o Valentýnovi. V další části jsme vyráběli přáníčka pro své největší a nejmilejší přátele. Nejkrásnější však bylo povídání dětí o tom, koho mají nejraději a co by své nejmilejší osobě darovaly. Přesto, že sv. Valentýn není našim tradičním svátkem, právě u dětí ze 4. a 5. roč. poznáte, jak jsou šťastné, když mohou svátek zamilovaných prožít takovouto volnou formou, tedy povídáním, tvořením a třeba i vyznáním lásky. Celé dopoledne bylo velice příjemné a zajímavé.

Jana Tolarová

Návštěva Policie ČR v mateřské škole

Jaro k nám zavítalo v plné kráse. Sluníčko svítí, kytičky rozkvétají a stromy se začínají zelenat. Děti si jarní počasí užívají nejvíce. Hrají si na pískovišti, jezdí na nové skluzavce a nejraději prohánějí kola, tříkolky a koloběžky. Proto jsme rádi v naší MŠ přivítali příslušníka Policie ČR, por.Bc.Pilaře, který našim dětem řekl, jak se správně chovat v dopravním provozu. Děti si postavily silnici, dostaly výstražné vesty a mohly si vyzkoušet správné přecházení silnice. Na závěr děti dostaly odměnu v podobě dopravních omalovánek. Myslím si, že tyto preventivní programy jsou pro děti velice přínosné, a proto se budeme těšit na další spolupráci.

Jarka Jeslínková

Slet čarodějnic v MŠ

Tak se opět rok s rokem sešel a čarodějnic čas nadešel. A že jich letos do naší školky přiletělo! Děti pilně doma s rodiči připravovaly kostýmy. Nosily zástěry, šaty, šátky a klobouky, nosy, paruky, ale i kočky, hady, pavouky....Nechyběla ani košťata velká, malá, co už něco obletěla. Celý týden jsme se připravovali na den „D“, který připadl na čtvrtek 30.4. V den sletu čarodějnic jsme se převlékli do kostýmů. I naše třída se proměnila v kouzelnou čarodějnickou chýši. Všude viseli pavouci, hadi a netopýři. Správné čarodějky musí umět namíchat různé lektvary, a tak jsme za pomoci kouzelného zaříkadla uvařili nápoj, který jsme si vypili. Popravdě řečeno, moc nám nechutnal, ale co jsme si navařili, to také musíme sníst. Na pudinku s pavoučími nožkami už jsme si pochutnali. Takto posílnění jsme „nastartovali“ svá košťata a obletěli celou školu. Všude bylo slyšet plno smíchu a legrace. A to bylo naším cílem. Vytvořit prožitek, na který děti nezapomenou.

Dana Řihošková

Škola naruby

Ve čtvrtek 19. března si žáci horšické školy vyzkoušeli role svých učitelů v projektu nazvaném „Škola naruby“. Toho dne bylo všechno jinak. Naruby může být nejen oblečení, ale také když prvňáček „úřaduje“ v ředitelně, páťáci otvírají „mejly“ ve sborovně a všechny předměty učí po důkladné přípravě „malí“ učitelé. Žáci učili, také opravovali sešity,

odměňovali výkony, zapisovali do třídní knihy... A jak se jim to líbilo? Většinou přiznávali, že moc ne – hodně času potřebovali na přípravu svých vyučovacích hodin, často ani všechno nestihli probrat a žáci je prý neposlouchali, pak ještě opravovali písemky! Ještě že „Škola naruby“ není každý den. Raději ať je všechno, jak má být – ředitel ať řídí školu, učitelé vyučují a děti ať „se učí moudrými býti“.

Eva Bachová

Velikonoční vyrábění

Svátky jara jsou bezesporu Velikonocemi. S Velikonocemi je spojeno mnoho radostné práce. Děti v mateřské škole zdobí vajíčka, sází osení, vytvářejí velikonoční přáníčka, vyrábějí zajíčky a kuřátka. I rodiče nám pomohou s výzdobou svými donesenými výrobky. Ve středu 8.4.2009 jsme s dětmi zavítali do Domu dětí a mládeže v Přešticích, kde jsme vyráběli sádrové zajíčky. Děti si již připravené zajíčky nabarvily a nalepily na vystřížený zelený papír. Děti zde měly dostatečný prostor pro rozvíjení své fantazie, ale i čas na zábavu. Krásné slunečné počasí jsme využili na procházku do Příchovic, kde jsme nastoupili do autobusu směr Horšice. Děkujeme tímto paní Zezulové a ostatním zaměstnancům DDM za pěkně strávené dopoledne.

Dana Řihošková

Divadélko Kuba

V pátek 20. 2. 2009 nás navštívilo divadélko Kuba. Celé představení bylo v duchu triků a magie. Opravdu byste nevěřili, že tak malé divadélko s dvěma herci dokáže děti zaujmout triky, které byly opravdu dokonalé.

Pejsek s kočičkou provedli děti nejnámějšími pohádkami K.Čapka - Jak pejsek s kočičkou prali prádlo, O smutné košilce, O tom, jak pejsek s kočičkou pekli dort. Děti byly nadšené hereckými výkony, triky, které se během show objevily a hudbou, která představení provázela. Herci dovedli děti k zamyšlení nad pohádkou. Myslím si, že celé představení bylo velmi podnětné, neboť dnes se již děti s těmito klasickými pohádkami nesetkávají

Jana Tolarová

Maškarní karneval 2009:

Danek Křížek –kovboj, Pepa Bořík –myslivec, Vojtíšek Bořík –gepard, Majdalenka Benešová –španělská tanečnice, Gábi Grossová –baletka, Dájík Hlavatý –Spiderman, Melisska Skálová –čarodějnice, Filip Lehr –karatista.

Vyhodnocení nejlepších masek jsme tentokrát neprováděli, aby někteří žáci nebyli smutní. Zahráli jsme si několik soutěží, masky předvedly připravené scénky a jiné dovednosti a jako na každém karnevalu jsme si všichni společně zatančili.

Návštěva Divadla Alfa

Během jednoho školního roku mají děti příležitost zhlédnout více divadelních a hudebních vystoupení v tělocvičně školy nebo v KZ Přeštice. Jedenkrát za rok však všichni žáci jedou se školou do Divadla Alfa v Plzni. Tentokrát návštěva divadla připadla na středu 22. dubna a všichni jsme se těšili na hru Ivana Binara a Jana J. Dvořáka Kilo jablek pro krále. Těšili jsme se právem - všem se představení plzeňských herců velmi líbilo. Jde o moderní dětskou komedii, která kromě pohádkových zápletek nabízí ještě vtipný text, technické vynálezy a známá místa Plzeňského a Jihočeského kraje. Samozřejmě nechybí láska a šťastný konec. Překvapením pro všechny byl hezký a hodný drak, který napomáhá dobru. Děti také viděly díky postavě kočovného loutkáře, jak se hrálo loutkové divadlo. Zájezd horšické školy do Divadla Alfa v Plzni se vydařil a můžeme se těšit na příští návštěvu.

Eva Bachová

Na silnici bezpečně

Již 6 let se naši žáci zúčastňují okresního kola soutěže Besip, která se pravidelně koná v Blovicích. Úspěchy našich dětí jsou velmi pěkné. Letos bylo do této soutěže přihlášeno 12 družstev z okresu Plzeň-jih a naši žáci se umístili na krásném 8. místě. Příprava na tuto soutěž není vůbec jednoduchá a každým rokem je stále náročnější. Celá soutěž je rozdělena do čtyř disciplín. Jízda na dopravním hřišti podle daných pravidel silničního provozu, dále jízda zručnosti, která byla obzvláště letos velmi obtížná. Třetí disciplína je zdravotní a poslední jsou testy a pravidla silničního provozu. Letos byli do této soutěže vybráni Lucinka Staňková, Barunka Mandíková, Pája Nový a Ráďa Vlček. Všichni čtyři se opravdu poctivě připravovali a proto dosáhli tak pěkného umístění. Je vidět, že i na tak malé škole jsou děti, které dosahují krásných výsledků a vzorně reprezentují svoji školu.

Moje nejoblíbenější zvířátko

V měsíci únoru Dům dětí a mládeže v Přešticích vyhlásil výtvarnou soutěž na téma „Moje nejoblíbenější zvířátko“. Naše děti se proto s velkým nadšením pustily do vytváření kreseb zvířat, které jsou jim nejbližší a nejmilejší. Do této soutěže jsme odeslali 9 prací žáků 2. - 5. roč. Soutěžilo se ve 4. kategoriích. Věřte, nevěřte, naše děti dosáhly vynikajících úspěchů. Na 1. místě se umístil Jan Visinger ve II. kategorii s malbou „Kapřík“, ve III. kategorii se na 2. místě umístila Barunka Mandíková s kresbou „Baryk“ a na 3. místě se umístil Jana Martínek s obrázkem „Lev indický“. Všichni obdrželi krásné odměny a samozřejmě i diplom. Blahopřejeme.
Blanka Velkoborská a Jana Tolarová

Zlatá srnčí trofej

Příroda a okolní prostředí je v poslední době stále diskutované téma. Naše děti, které vyrůstají na vsi, si ještě tak moc neuvědomují, jaké nebezpečí hrozí životnímu prostředí, ve kterém žijeme. Žáci naší školy se tímto problémem trochu zabývají v hodinách přírodovědy, prvouky a také každý rok u nás v tomto duchu probíhá soutěž Zlatá srnčí trofej. Tuto soutěž organizuje Myslivecké sdružení Diana pod vedením p. S. Kasla a p. M. Čepického. Žáci 3., 4. a 5. ročníku projdou testem znalostí z myslivosti a poznávacím testem rostlin a živočichů. Letošní výsledky:

místo – Lucie Staňková

1.místo – Tereza Hodanová, 2.místo – Lukáš Hora, 3.místo – Vítek Trhlík, 4.místo – Pavel Nový, 5.místo – Dorotka Doležalová, 6.místo – Radek Vlček, 7.místo – Martin Muchka

Všech osm dětí se zúčastní oblastního kola v Březině, které se uskuteční v sobotu 16. 5. 2009.
Jana Tolarová a Blanka Velkoborská

O ztracené vodě

Ivetu a Martinu přepadne na výletě žízeň. Protože Martin zapomněl vzít s sebou pití, nabídne jim Soňa svoji láhev s pramenitou vodou. „Vždyť je to jen obyčejná voda a tu my pít nebudeme, my máme radši Coca Colu.“ Tímto a dalšími pohrdlivými výroky oba způsobí, že z celého světa zmizí všechna voda. Soňa, vědoma si její důležitosti, to tak nenechá. Vydá se se svými vodomily, což jsou její pomocníci z řad dětí, hledat každého, kdo si cení více vody než zlata. Během svého putování se setkávají s postavami z pohádky Mrazík. Dědeček Mrazík i Nastěnka znají cenu vody a nenechají se omámit zvonivými penízky. Jen baba Jaga dělá potíže. Ale i ji Soňa s dětmi i pohádkovým Ivanem nakonec přesvědčí, že i pro ni je voda velmi důležitá. Tímto bylo naplněno magické pohádkové číslo 3. Našli se totiž 3 lidé, kteří si vážili vody více než třpytivého zlata. A voda? Ta se vrátila zpět, pro všechny však s jinou hodnotou – hodnotou vzácného daru. Takový byl děj představení, které v úterý 12.5.2009 sehrálo v naší škole divadlo malých forem Dětské pořady Iveta a Eliška Jihlava. Nápadité

ztvárnění tématu, vtipné dialogy a obdivuhodné herecké výkony umocněné hudbou i zpěvem přinesly dětem nejen pobavení, ale nenásilnou formou je vedly i k zamyšlení.

Blanka Velkoborská

Projekt Děti z celého světa

Ve dnech 6. a 8. dubna se uskutečnil v 1. ročníku projekt Děti z celého světa. Smyslem projektů všeobecně je propojení mezipředmětových vztahů do učiva, smyslový prožitek a vzájemná spolupráce žáků a jejich seberealizace. Cílem našeho projektu bylo seznámit žáky s jinými kulturami, rasami. Žáci se na vyrobené mapě světa dozvěděli, kde žijí běloši, indiáni, eskymáci, zjišťovali, co mají děti na celém světě společného a naopak, v čem se liší. Celý projekt byl koncipován tak, aby si žáci uvědomili, že děti na celém světě jsou kamarády, i když mají odlišné kultury, mluví jiným jazykem a mají jinou barvu pleti. Závěr projektu patřil písni Děti černé, žluté, bílé a předáním diplomů za vzornou práci.

Pavla Nohavcová, třídní učitelka

Staré pověsti české

Jiráskovy Staré pověsti snad četl každý z nás. Naše děti tyto pověsti mohly zhlédnout v představení Staré pověsti české v KZ Přeštice ve čtvrtek 23. 4. 2009. Vyprávění pověstí nám přiblížili dva známí herci – Jan Přeučil a jeho manželka Eva Hrušková. Oba dokázali děti velmi zaujmout a vtáhnout do děje. Zpívalo se, hrálo se. Samozřejmě, že i naše děti si zahrály “ na prknech, co znamenají svět“. Barunka Mandíková si zahrála Tetu, sestru kněžny Libuše, Daneček Křížek zase statečného Bivoje. V pověsti Dívčí válka zvítězila lest nad láskou. Děti byly celým představením nadšeny a už se těší na další pokračování těchto krásných pověstí, které jistě budou číst ještě děti našich dětí.

Jana Tolarová tř. uč. 4. a 5. roč.

Rozum a cit společně se Sidusem

V měsíci únoru, březnu a dubnu se naše škola zapojila do celorepublikových sbírek. Nadační fond Rozum a cit, který již 12 let pomáhá opuštěným dětem a podporuje pěstounské rodiny vyhlásil tzv. „ Sluníčkový den“. Děti si mohly zakoupit dárková sluníčka, a tím vlastně přispěly na tento fond. Celková částka, která byla této nadaci odeslána, činila 720,- Kč. Druhou sbírku jsme uskutečnili ve spolupráci s Nadačním fondem Fond Sidus. Tato nadace se zabývá finanční a materiální pomocí pro pediatrickou kliniku pražské Fakultní nemocnice v Motole, dětské klinice Fakultní nemocnice v Olomouci a jiným individuálním pacientům. Děti si zakoupily různé typy samolepek, které jim udělaly radost a nakonec vybraná částka činila 1025,- Kč. Myslím si, že obě tyto sbírky byly opravdu velmi úspěšné, a proto chci všem dětem moc a moc poděkovat.

Jana Tolarová

Opět plaveme

Ve středu 18. 3. 2009 se žáci 2. a 3. ročníku v rámci hodin tělesné výchovy zúčastnili první hodiny plaveckého výcviku v Klatovech. Na bazén do Klatov žáci pojedou celkem 10 krát. Věříme, že tyto lekce budou pro děti přínosné nejen po stránce teorie, ale i praxe.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme panu Bultasovi za pomoc při budování skluzavky pro děti z MŠ (bagrování + odvoz písku). Poděkování patří i všem tatínkům školkových dětí, kteří se podíleli na konečné úpravě skluzavky.

Učitelky MŠ

Zklamání nad výměnným pobytem

V loňském roce hostila naše škola po tři dny 20 žáků z partnerské školy ve Fischbachu. Stalo se již tradicí, že jeden rok hostíme německé děti a na oplátku další rok jedou naši žáci na tři dny do Německa. V září 2008 došlo k výměně vedení málotřídní školy ve Fischbachu, namísto p. ředitelky Sieglinde Huberové nastoupil p. ředitel Oskar Duschinger. Již od počátku mých jednání s p. ředitelem bylo jasné, že spolupráce s ním nebude tak jednoduchá jako s p. ředitelkou Huberovou. Čekali jsme, kdy se německá strana ozve a navrhne termín výměnného pobytu. Stalo se tak koncem dubna. Naše zklamání bylo o to větší, že pan ředitel nás pozval pouze na jeden den, 19. června. Zklamané jsme byly jak my, kantorky, tak především naši žáci, kteří v loňském roce strávili tři dny s německými dětmi a těšili se na třídenní pobyt ve Fischbachu. Přesto jsme tedy souhlasili a 19. června odjede do Fischbachu 17 našich žáků. Mají slíbený bohatý celodenní program, takže doufáme, že si přivezou domů samé příjemné zážitky. Pan ředitel Duschinger preferuje partnerství žáků formou mailování, můj osobní názor je ovšem jiný. Mailem žáci spolu nemohou mít společné zážitky při domlouvání se lámanou angličtinou či rukama a nohama, nemohou zažít nová dobrodružství, nemohou na vlastní oči vidět školu, kam jejich kamarád chodí či vesničku, kde žije. Mailování či dopisování je podle mě jen okrajovou formou přátelství, které následuje až po vzájemném osobním setkání žáků. Přesto doufám, že partnerství škol Horšice – Fischbach nezanikne a bude pokračovat i v budoucnu.

Pavla Nohavcová, ředitelka školy

PLÁNOVANÉ AKCE MŠ NA KVĚTEN, ČERVEN 2009

- 11.5. poslední návštěva solné jeskyně
- 12.5. Pohádkové tancování – pásmo říkanek, písní a tanečků v MŠ Příchovicích
- 27.5. fotografování dětí
- 28.5. výlet do ZOO v Plzni
- 1.6. jízda na koních u p. Sikyty v Újezdě
- 2.6. Den dětí – soutěže + táborák
- 4.6. návštěva ZUŠ Přeštice – ukázka hry na hudební nástroje
- 10.6. stopovaná v MŠ Příchovice
- 16.6. plavání v Klatovech
- 17.6. návštěva profesionálních hasičů v Přešticích
- 18.6. pohádkový les se školní družinou
- 23.6. plavání v Klatovech
- 25.6. rozloučení s předškoláky